

лица, потѣглихъ за назадъ къмъ Оряховица. И тѣй се потуши въ самото си начало възстаніето въ Горня Оряховица. — Възстанниците не сполучиха да излѣзатъ отъ тамъ и да отидатъ да се присѣдинятъ съ оніе, що се готвяха въ сѣщата нощъ да потѣглятъ отъ Бѣла Черкова и на сутринта да се съединятъ съ тѣхъ, за да потѣглятъ всички заедно къмъ Балкана. Тукъ впрочемъ трѣба да прибавимъ, за допълненіе на проектираното възстаніе въ Горня Оряховица, че главнитѣ дѣйци за приготвленіето и устрояванъето на това възстаніе, сж были членовѣтъ на Централнія Р. Комитетъ, що се бѣ пренеслъ тамъ въ началото на 1876 год., както това се види и разумѣва отчасти и отъ писмата що изложихми пѣ-горѣ. Най-забѣлежителнитѣ членове на тоя комитетъ сж были: Сидеръ и братъ му Вичу отъ Оряховица, Иванъ Пановъ Семерджіевъ отъ Тѣрново и Георги Македончето. Освенъ опознати лица, имало е и много други, които сж земали дѣятелно участіе въ дѣлата на Центр. Революц. Комит. въ Оряховица, тѣ сж были отъ Габрово, Свищовъ, Тѣрново и отъ много други градове. Не сж ни впрочемъ извѣстни имената на градовѣтъ и на пѣ-многого сжзаклятници, понеже тѣ сами ги не явяваха. —

Преди да довършимъ разказъ-тъ си за възстаніето въ Г. Оряховица и жялостнитѣ му сѣтнини, и за да джржимъ по възможности точно жипатѣ на сжвременнитѣ исторически сжбытія, ние ще разкажимъ за възстаніето, що се готвяше да избухни въ Бѣла-Черкова или Горни Турчета (Мурадъ Бей) зовима, съ сждѣйствието и на други околни села по полето (увата); а най-главнитѣ села сж были слѣдующитѣ: Михалци, Дичинъ, Вишовъ-градъ, Мусина, Балванъ, Ново-село и пр. Най-главнитѣ же дѣйци за приготвленіето, устрояванъето и подиганъето на възстаніето сж были слѣдующитѣ лица: Попъ Харитонъ, Монахъ отъ манастиря Св. Преображенія при Тѣрново; Христу Пармаковъ отъ Градецъ при Котелъ, Русски офицеринъ; Никола отъ Червена Вода, знаменосецъ на четата на Полянцитѣ; Димитръ отъ Русчукъ, и пр. Войводата на тая Дружина, що се приготвяваше